

Spade og en Staalstang, skulde tilpligtes til at erstatte det Uheld, der stete ved, at der faldt en Sten ned, som gjorde Arbejderen Skade. Det har altsaa forekommet mig, at Lovforslaget i temmelig stærk Grad vil komme til at ramme Arbejdsgiverne. Jeg kan f. Eks. ogsaa tænke mig — det er det samme som det ærede Medlem fra Bælum (S. H. Jensen) omtalte — at en kan være Arbejdsgiver i Dag og Lønarbejder i Morgen. Hvis vi saa f. Eks. tænke os, at det hænder for en Smed, som driver et lille Haandværk ude paa Landet, og som ikke til Stabilitet har fremmed Hjælp, men for en enkelt Dag tager en Mand til at hjælpe sig, at hans Hammerhoved gaar af Støtset og rammer Medhjælperen, saa bliver han ansvarlig for det Uheld, men hvis Medhjælperens Hammerhoved gaar af Støtset og rammer Smeden, brug denne ingen Ting. Saaledes har jeg opfattet Lovforslaget. Det har jeg imidlertid fundet ikke er rigtigt eller retfærdigt. Det er mig derfor en stor Glæde i Gaar at høre det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) forklare, at det heller ikke var Lovforslagets egentlige Mening, idet der kun var tænkt paa, at det professionelle Haandværk skulde sikre sine Arbejdere og endda kun det Haandværk og den Industri, som var at betragte som særlig farlig. Det forsonede mig med adskilligt i Forslaget, at det blev fremhævet, at dette var Tanken deri. Jeg nævner kun dette for at staa fast, at det er udtalt af det ærede Medlem, som har en saa stor Del i Forslagets Tilblivelse, at det virkelig er Tanken, at Samfundet i det hele, ikke de enkelte Arbejdsgivere, skal være beskyttende overfor det mindre Haandværk og det mindre Landbrug. — Naar i øvrigt kan jeg ikke godt lade være med at beklage, at Lovforslaget ikke i nogen Maade tager Sigte paa at sikre Arbejderne udenfor Arbejdspladsen. Det forekommer mig dog haardt nok, at en Arbejder i et industrielt Foretagende kun er forsikret, saa længe han arbejder i et Arbejdslokale, men i det Øjeblik han er ude af Døren, ude i Gaarden eller paa Vejen til sit Hjem, er han ikke forsikret. Dette forekommer mig rigeligt haardt, og jeg vil haabe, at dette Punkt kan ændres, saaledes at Forslaget kunde komme til at række en lille Smule videre; jeg tror i det hele taget, at det vil kunne ske uden at forrykke

det Princip, hvorpaa Forslaget hviler. Skønt den højtærede Minister i Gaar udtalte sig velvillig med Hensyn til den Del af Forslaget, som han kaldte Ulykkesforsikringen, gjorde det mig alligevel ondt at høre, at han stillede sig mindre velvillig og til Dels afvisende over for den Del af Forslaget, som han kaldte Forsørgelseskrævet. Det er jo nemlig saa, at hvis Forsørgelseskrævet ikke bliver gennemført, ville jo netop særlig Landarbejderne, som udgøre en talrig Klasse af Medborgere her i vort Land, blive udelukkede fra at nyde godt af Forslaget, og det er jo netop dem, som ere alleruheldigst stillede, som saa den allerlaveste Løn. Det kan jo, som det er oplyst, gerne være, at der sker forholdsvis saa Ulykkestilfælde paa Landet, men det forekommer mig dog, at Landarbejderne ikke paa nogen Maade burde udelukkes fra at nyde Gavn af dette Lovforslag, hvis det bliver gennemført. Hvis nemlig Landarbejderne ikke komme til at falde ind under Loven, ville de i Ulykkestilfælde alene være henvisne til Sngelasserne og Fattigvæsenet, og det vilde dog, forekommer det mig, være i høj Grad uretfærdigt, om vi skulle lovgive saaledes, at en stor Del af de daarligt stillede i Samfundet skulde være henvisne til disse Institutioner. Saa er der ogsaa blevet nævnt de private Forsikringselskaber. Det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) talte om, at de private Selskaber skulde jo ikke slaas ihjel. Nej, det skulle de ganske vist ikke, men det er da ogsaa et Spørgsmaal, om vi paa indirekte Maade ligefrem skulle tvinge større eller mindre Dele af de danske Arbejdere ind i de private Ulykkesforsikringselskaber eller — hvad ogsaa let kunde ske — tvinge dem til flytte fra Landbruget over til Storindustrien, for at være sikrede der, da de jo, hvis Forsørgelsetanken bliver udelukket af Forslaget, ikke ville være forsikrede som Landarbejdere. — Skønt det saaledes vel er muligt, at der i dette Lovforslag kan være visse Ting, som ere uklare, og som bør ændres, haabe i Henseende til Ulykkesforsikrings- og i Henseende til Forsørgelseskrævet og med Hensyn til Arbejdsraadene, vil jeg dog stadig gerne have Lov til at beholde det Haab — trods de til Dels mistrøstende Melodier, som ere komne frem her i Salen — at det dog til sidst skulde blive til Alvor, med at saa gen-